

εκκλησία

εκκλησία, η, ουσ. [*<αρχ. ἐκκλησία (= συνέλευση)*], η εκκλησία. **1.** η θεία λειτουργία που τελείται στο ναό, ιδίως αυτή της Κυριακής: «σήμερα άργησε να τελειώσει η εκκλησία». **2.** σε θέση επίρρ., πολύ ήσυχα, χωρίς φασαρία: «όσο θα λείπω, μη μάθω ότι είχατε φωνές, θέλω να 'στε εκκλησία». Από την ευλάβεια και την ηρεμία που επικρατεί στους χώρους λατρείας και προσευχής·

- άνθρωπος της εκκλησίας, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·

- καβάλα πάν' στην εκκλησιά, καβάλα προσκυνάνε, βλ. λ. [καβάλα](#)·

- ο γάμος θέλει τούμπανα και η εκκλησία ψάλτη, βλ. λ. [γάμος](#)·

- ο χαϊδεμένος ο παπάς και στην εκκλησιά κλάνει, βλ. λ. [παπάς](#)·

- παντρεύομαι στην εκκλησία, παντρεύομαι με θρησκευτικό γάμο: «ο γιος του το 'παιξε μοντέρνος κι έκανε πολιτικό γάμο, αλλά η κόρη του παντρεύτηκε στην εκκλησία»·

- περνώ το κατώφλι της εκκλησίας, βλ. λ. [κατώφλι](#)·

- πηγαίνω στην εκκλησία, παρακολουθώ τακτικά τη θεία λειτουργία της Κυριακής: «από μικρό παιδί πηγαίνω τις Κυριακές στην εκκλησία || απ' τη στιγμή που είμαι άθεος, δεν πηγαίνω στην εκκλησία»·

- σαν να κλέβω λάδι απ' την εκκλησία, βλ. λ. [λάδι](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας